Dosarul nr.1-79/26

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

13 iulie 2026 or.Sângerei

Judecătoria Bălți sediul Sângerei
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei
Judecătorul Malcoci Iurie
Grefier Andriuță Felicia
Cu participarea:
Procurorului Rauh Victor
Avocaților Bulat Alexandru și Lichii Iana

a examinat în şedinţa de judecată publică în baza probelor administrate în faza de urmărire penală cauza penală de învinuirea lui

1) Școlnic Dan ***,** născut la *****, originar şi locuitor al s. *****, r-nul *****, cetăţean al Republicii Moldova, studii medii incomplete, nesupus militar, celibatar, neangajat în cîmpul muncii, anterior judecat, posesor al buletinului de identitate B ***** eliberat la 22.06.2023, IDNP *****,

2)Ursache Iurie ***** născut la *****, originar al or. *****, locuitor al s. *****, r-nul *****, cetăţean al Republicii Moldova, studii medii, nesupus militar, celibatar, neangajat în cîmpul muncii, anterior judecat, posesor al buletinului de identitate B *****eliberat la 26.12.2022, IDNP *****,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 29.05.2026 – 13.07.2026.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,-

C O N S T A T Ă:

La 31 octombrie 2025, aproximativ pe la orele 23:55, Școlnic Dan și Ursache Iurie, aflîndu-se pe teritoriul stației PECO «Vento» amplasată în or. Biruința, r-nul Sîngerei, care este un loc public, intenţionat dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor lor, prevăzând urmările şi dorind în mod conştient survenirea acestor urmări, din intenţii huliganice, încălcând ordinea publică, ce înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de convețuire în societate, exprimând o vădită lipsă de respect faţă de societate, manifestând obrăznicie deosebită, fără careva temei, s-au apropiat la cet. Mihenco Serghei *****, născut la *****, după care i-au aplicat pe rînd ultimului mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i cet. Mihenco Serghei *****, conform raportului de constatare judiciară nr. 202528P0205 din 12.11.2025, leziuni corporale UȘOARE, exprimate

prin fractură a oaselor nazale, echimoze și excoriație la nivelul feții, care au provocat dereglarea sănătăţii de scurtă durată, dar nu mai mult de 21 de zile.

În ședința de judecată, inculpații Școlnic Dan și Ursache Iurie, pînă la începerea cercetării judecătoreşti, au recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-au recunoscut vina, nesolicitînd administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal, au solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe care le recunosc și asupra cărora nu au obiecții.

Avocații Lichii Iana și Bulat Alexandru au susținut cererea înaintată de inculpați. Aferent acestei solicitări, acuzatorul de stat nu a formulat obiecții.

Potrivit art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu și că solicită ca judecata să se desfășoare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Conform alin. (2) al aceluiași articol, examinarea cauzei în această procedură nu poate avea loc decât dacă inculpatul recunoaște în totalitate faptele imputate și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală, prevede că instanța admite cererea prin încheiere dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și că există suficiente date privind persoana acestuia, care să permită individualizarea unei pedepse; totodată, inculpatul este audiat după regulile prevăzute pentru martori.

Având în vedere raţiunea normei legale, lipsa obiecțiilor acuzatorului de stat, precum și faptul că instanța nu poate agrava situația inculpatului din oficiu, în afara limitelor învinuirii descrise în rechizitoriu, s-a ajuns la concluzia că sunt întrunite condițiile legale pentru admiterea cererii de examinare a cauzei în procedură simplificată.

În subsidiar, instanța reține că nici litera, nici spiritul art. 6 CEDO nu împiedică o persoană să renunţe, în mod expres sau tacit, la anumite garanţii ale unui proces echitabil, atât timp cât această renunţare este realizată în mod voluntar, neechivoc și este însoțită de garanții adecvate, proporționale cu gravitatea consecințelor sale (Hermi c. Italiei (MC), § 73; Sejdovic c. Italiei (MC), § 86). Totodată, înainte de a se considera că un acuzat a renunţat implicit la un drept important garantat de art. 6, trebuie constatat că acesta putea prevedea în mod rezonabil consecinţele actelor sale (Hermi, § 74; Sejdovic, § 87).

În prezenta cauză, instanța constată că inculpatul a manifestat o voință clar exprimată în sensul examinării cauzei în procedură simplificată, solicitare susținută expres de apărătorul ales. De asemenea, acuzația în materie penală, cu drepturile și obligațiile aferente, i-a fost adusă la cunoștință într-o limbă pe care o cunoaște, în mod clar și detaliat.

Analizând materialele cauzei, instanța observă că faptele imputate inculpatului sunt pe deplin stabilite și că există suficiente date referitoare la persoana acestuia pentru a permite individualizarea unei pedepse. Rechizitoriul a fost întocmit în conformitate cu cerințele art. 296 Cod de procedură penală, iar încadrarea juridică a faptelor este corectă. Totodată, examinarea actelor de urmărire penală nu relevă existența unor vicii care să conducă la nulitatea absolută a acestora: nu au fost constatate încălcări ale principiului legalității administrării probelor, ale drepturilor fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au invocat asemenea nereguli.

Drept urmare, instanţa de judecată, găsește posibilă de a admite cererea inculpaților, pentru a nu admite tergiversarea examinării cauzei și a încălca dreptul persoanei la examinarea cauzei în termen rezonabil

Inculpații Școlnic Dan și Ursache Iurie, fiind audiați în ședința de judecată, sub jurământ conform prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, și-au recunoscut integral vinovăția și au dat declarații care confirmă circumstanțele descrise mai sus, menționând că le pare rău de cele comise (a se vedea procesul-verbal al ședinței de judecată).

Analizînd declarațiile inculpaților Școlnic Dan și Ursache Iurie, depuse în ședința de judecată, în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerîndu-le veridice și convingătoare.

Pe lîngă faptul că, inculpații Școlnic Dan și Ursache Iurie au recunoscut vina, în ședința de judecată vinovăția acestora mai este dovedită prin următoarele probe:

- Raportul cu privire la constatarea infracțiunii din 17.11.2025. (f.d. 3);
- Raportul despre primirea informației referitoare la infracțiuni din 01.11.2025. (f.d. 5);
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.11.2025. (f.d. 7-8);
- Planșa fotografică. (f.d. 9);
- Plîngerea cet. Mihenco Serghei din 03.11.2025. (f.d. 10);
- Procesul-verbal de ridicare din 05.11.2025. (f.d. 16);
- Ordonanța privind recunoașterea și atașarea la dosar a mijloacelor materiale de probă din 17.11.2025. (f.d. 17);
- Plicul cu un disc DVD de model OMEGA cu secvențe video. (f.d. 18);
- Procesul-verbal de examinare a obiectului din 17.11.2025. (f.d. 19-25);
- Raportul de constatare medico-legală nr. 202528P0205 din 12.11.2025 conform căruia cet. Mihenco Serghei i-au fost cauzate leziuni corporale UȘOARE, sub formă de: fractură a oaselor nazale, echimoze și excoriație la nivelul feții, care au provocat dereglarea sănătăţii de scurtă durată, dar nu mai mult de 21 de zile. (f.d. 28-29);
- Declarațiile părții vătămate Mihenco Serghei. /f.d. 47-48/;
- Declarațiile martorului Prașcă Vadim. /f.d. 49-51/;
- Declarațiile martorului Pascari Gheorghe. /f.d. 52-54/;
- Declarațiile martorului Pascari Damian. /f.d. 55-56/;
- Declarațiile martorului Babii Nicolae. /f.d. 59-60/;
- Declarațiile martorului Șușu Nicolae. /f.d. 61-62/;
- Declarațiile martorului Pînzari Alexandru. /f.d.63-64/;
- Declarațiile martorului Borodin Daniel. /f.d. 65-67/;
- precum și alte documente ale cauzei, care coroborate cu declarațiile inculpatului constituie probe utile, pertinente și concludente ale cauzei și formează un ansamblu probator ce confirmă totalmente vinovăția inculpatului, fiind puse de instanță la baza sentinței.

Analizînd probele cercetate în ședința de judecată prin prisma prevederilor art.101 CPP, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, se ajunge la concluzia că în ședința de judecată cu certitudine s-a dovedit vinovăția inculpaților Școlnic Dan și Ursache Iurie în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal - huliganismul, adică acţiunile intenţionate care încalcă grosolan ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor, săvârșite de două persoane.

Astfel, cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui Școlnic Dan și Ursache Iurie la răspundere penală, conform încadrării juridice în baza art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, instanța de judecată consideră necesar ca aceștea să fie condamnați pentru comiterea

infracțiunii incriminate conform actelor de învinuire, reieşind din considerentele enumerate infra, precum şi din totalitatea probelor administrate la faza de urmărire şi constatate ca fiind pertinente, concludente şi veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert că inculpații au comis fapta.

În prezenta cauză penală, *obiectul juridic special* protejat de norma prevăzută la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal este complex, întrucât vizează simultan:

Obiectul juridic principal, constituit din relațiile sociale privind ordinea publică, relații care presupun menținerea climatului de conviețuire socială bazat pe respect reciproc, disciplină și securitate în locurile publice.

Obiectul juridic secundar, constituit din relațiile sociale privind integritatea corporală, sănătatea și libertatea psihică (morală) a persoanei.

Prin urmare, prin acțiunile sale violente, manifestate cu obrăznicie deosebită într-un loc public, inculpatul a adus atingere atât ordinii publice, ca valoare socială fundamentală ocrotită de lege, cât și integrității corporale și psihice a persoanelor prezente, ceea ce determină caracterul complex al obiectului juridic special al infracțiunii de huliganism agravat prevăzut la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Obiectul material al infracțiunii este reprezentat de persoana împotriva căreia s-a exercitat actele de violență, și locul public, în care comportamentul violent al inculpatului a perturbat grav climatul ordinii publice.

Latura obiectivă a acțiunilor inculpaților Școlnic Dan și Ursache Iurie se manifestă prin fapte violente, agresive, cu obrăznicie deosebită, comise într-un loc public și în prezența altor persoane, act ce demonstrează vădita lipsă de respect și obrăznicie.

De asemenea instanța reține că urmarea prejudiciabilă constă în perturbarea gravă a ordinii publice și vătămarea neînsemnată a integrității corporale a victimei.

Între acțiunile inculpatului și urmările produse există legătură de cauzalitate directă.

Latura subiectivă în cazul judecat se manifestă prin intenție directă a inculpaților Școlnic Dan și Ursache Iurie or, aceștea au prevăzut caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, au conștientizat consecințele violente și perturbatoare pe care le vor avea și au urmărit sau au acceptat producerea acestora.

Subiecți ai infracțiunii sunt inculpații Școlnic Dan și Ursache Iurie, care îndeplinesc condițiile generale ale imputabilității - persoană fizică, responsabilă penal. Pentru existența infracțiunii, legea nu impune calități speciale subiectului activ.

Privitor la învinuirea adusă inculpaților, instanța consideră că nu au fost stabilite circumstanțe care ar crea premise pentru liberarea de răspundere penală a acestora, potrivit prevederilor art. 53 Codul penal. De asemenea instanța consideră că pe caz nu există circumstanțe prevăzute de art. 89 Codul penal, care ar face posibilă liberarea inculpaților de pedeapsa penală. În temeiul celor expuse instanța ajunge la concluzia că în privința lui Școlnic Dan și Ursache Iurie, urmează de emis sentință de condamnare, cu stabilirea pedepsei penale.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv, modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidante sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpați, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) *din Codul penal,* aceasta se atribuie la categoria *infracţiunilor mai puțin grave*, comise cu intenţie, pentru care legiuitorul a stabilit o pedeapsă cu cu amendă în mărime de la 750 la 1350 unităţi convenţionale sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

Totodată, instanţa reţine că inculpații întrunesc condițiile impuse de legislația în vigoare în vederea alegerii pedepsei sub formă de închisoare, reieşind din prevederile legii penale, dar şi din lipsa circumstanţelor atenuante.

La fel, instanţa avînd în vedere că la data comiterii faptei prejudiciabile, inculpatul Ursache Iurie avea împlinită vîrsta de 20 ani, dar nu avea împlinită vîrsta de 21 ani, în privinţa numitului sunt aplicabile prevederile art. 70 alin.(3^1) Cod penal, care stipulează că, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanţa, ţinînd cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvîrşită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanţa de judecată.

Prin urmare, în condițiile în care o asemenea excepție este aplicabilă situației inculpatului Ursache Iurie, noua limită maximă a pedepsei ce poate fi aplicată acestuia va constitui 3 ani și 4 luni de închisoare.

Totodată, instanţa concretizează că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364^1 din Codul de procedură penală şi 80^1 alin. (1) din Codul penal, inculpatul care a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În acest mod, în speță, limita maximă a pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin.(3^1), art. 80^1 alin. (1) din Codul penal se modifică în privința lui Ursache Iurie pentru pedeapsa cu închisoare - pînă la 2 ani și 6 luni, iar în privința lui Școlnic Dan după aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal - până la 3 ani 9 luni.

În ceea ce privește personalitatea inculpaților, instanța reține că aceștea anterior au fost trași la răspundere penală, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru.

În acest context de circumstanțe, la individualizarea pedepsei instanța va reține că infracțiunea săvârșită de inculpați se încadrează în categoria infracțiunilor contra ordinii publice, infracțiuni care aduc atingere unor valori sociale fundamentale, precum relaţiile sociale privind menţinerea ordinii şi siguranţei publice, iar în subsidiar protecţia integrităţii corporale şi a sănătăţii persoanei.

Gravitatea acestor relații ocrotite impune o reacţie penală fermă, menită să restabilească echilibrul social perturbat prin comportamentul violent al inculpați.

Cu referire la recunoașterea vinovăției de către inculpați, instanța nu o va reține ca circumstanță atenuantă, pentru a evita acordarea acesteia unei duble valențe juridice, întrucât cauza a fost examinată în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, procedură în privința căreia inculpații beneficiază deja de reducerea pedepsei conform art. 80^1 alin. (1) Cod penal.

Potrivit art.387 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. Acțiune civilă pe prezenta cauză n-a fost înaintată de către partea vătămată.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de Procedură Penală, instanța trebuie să soluționeze cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Acuzatorul de stat a solicitat încasarea de la inculpații Școlnic Dan și Ursache Iurie a cheltuielilor judiciare suportate pe prezenta cauză în sumă de 448 lei.

Potrivit prevederilor art.229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului.

Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

În speța data, referitor la cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pe prezenta cauză în legătură cu efectuarea expertizei medico-legale, instanța de judecată, o consideră întemeieată parțial și oportun de a fi încasat în mod solidar de la inculpații Școlnic Dan și Ursache Iurie în contul statului suma de 448 lei.

Potrivit art. 395 alin.(1) lit.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În acest context, instanţa de judecată, pentru asigurarea executării pedepsei, consideră necesar de a aplica în privinţa inculpaților Școlnic Dan și Ursache Iurie măsura preventivă – arestarea preventivă, care urmează a fi menținută pînă la întrarea sentinţei în vigoare.

Soarta corpurilor delicte, instanța de judecată le va soluționa în conformitate cu art.162 CPP.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, în conformitate cu art.338, 340, 384-385, 364/1, 389, 392-395, 397 CPP, art.70, art.80/1 Cod penal, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Școlnic Dan ***** se recunoaște vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal al RM şi în baza acestei Legi se stabileşte acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Ursache Iurie ***** se recunoaște vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal al RM şi în baza acestei Legi se stabileşte acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de un (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea aplicat în privința lui Școlnic Dan și Ursache Iurie, al calcula din data pronunțării sentinței, adică 13 iulie 2026.

A aplica în privința lui Școlnic Dan și Ursache Iurie măsura preventivă sub formă de arest preventiv, care se menține până când sentința va deveni definitive.

A încasa în mod solidar de la Școlnic Dan și Ursache Iurie în contul statului suma de 448 lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pe prezenta cauză penală.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Bălți cu sediul Sângerei.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Malcoci Iurie